

Kahdeksan erinomaista,
Tummaista kaunista lohdullista

Wirttä,

Ensimmäinen.

Mailmas nyt kaikki ihastuvat / 2c.

Toinen.

Valitta mahta Ihminen / joka 2c.

Kolmas.

Ihmisen elämän surkeudesta / 2c.

Neljäs.

HERA ole minulle kilpi / 2c.

Viides.

Christe Jesu aina mul armos 2c.

Kuudes.

Jesu Christ / mun Lohdutuksen 2c.

Seitsemäs.

Jesus Ikon elämäni / Jesus / 2c.

Kahdeksas.

Minul Jesu puhdas sydän luo / 2c.

Prändätty Vuonna 1784

21 Uusi Jumalinen Waisa.

Mailmas nyt kaikki ihastuvat, Tulevan
kewän kauniut, Wastuudest elämään
riemastuvat, Luodut kaikki suwen tuos-
wat, Joka lindu tända', Kumpainis kans,
Meri, Mes pauha iloisan, Ja iloista sydänsä
da kanda.

2. Uin HERRAN Pyhän jäätyns suuri, Niin
kaiwan kuin mailma seis, Hänen edessä on
jokapäitwä nuori, Waikk' muutokset teoastu-
meisä Syryn talwen, on joka wuon Su-
wen kewän ain edes tuon, Se HERRAN sius-
naus suuri.

3. Suwi raukene suwen suloisuten, Ja muk-
he kewäisen päivän, Koska kewällä nähdän
kukkaiset, Niitulla ja ledolla käydes, Minun
ruinin on kuin kylmä ja Ruin sydämen sisällä
kähpi kyllä, Eip' palawa päivä sitä lämmitä.

4. Koski muut leikisewät wertaisens kans,
Ja ilolla wiettawät aikans, Minun täyty olla
ain

an alallans, ja joka paikas, Koska pu-
heilla puhutan selkiäst Lähden ulos ilost le-
wiaft, Sydän kuitengin itke ja huoka.

5. O suloinen sulha Jesu Christ, Minun
ylkän ystävän armos, Rukouren puolen kore-
mas kallist, Waikka se wiivonne kaunon,
Sanos kerta wiel: mun sielul'ea! Mä tahdon
san omista mielellän, Rihlata sua armos ja
ilos.

6. Armosta vienna ulos kätes, Laske se kau-
laken kaunist, Hala mua kofkan tu'en etees
Sairas olen rakkouden taudis, Että murhen
viel sydämmen kätkis, Anna minullen juuta
täällä lähtes, Emb' ikänäns epäile sitä.

7. Jost ilo synty sydämehen, Makia' kuin
suloinen survi, Anna löytä jälkens ylkämiehen,
Joka on poiskadonnut iuuri, Väistä hänen
kankans kakeleman, Sitä tehtyvä sutoista uut-
ta vuotta, ja sangen kaunista elo.

8. Jost Isän Jumalan olkon Kiitos, Po-
jall ja Pyhäll hengell, Kuin wahwana pitä
aina liitons, Mitä hän lupais kerran, Wa-
paut meit kōphti syndisi, Wie meit elämän
mieles jälken, Ensin tääl sitt Taiwan ilon
Amen.

Toinen yksi surullinen Weisu.

Walita mahta ihminen, Joka on kōphti
syndinen, V. isen saiu surkian elon, Ja
myös murhellisen menon.

2. Täällä on aina murhen pesä, Ois tal-
wi eli kesä, Tain kyll ike kufin tietä, Eikä
taida toifin työtä.

3. Koska ihminen äitist syndy, Jtkemän hän
ensist vldy, Tietä murheseen tulewans Ja suu-
ren waiman joutuwans.

4. Kaswa kuin kedon kukkainen, Eli myös
pri lehtinen, Hulludes wiettäpi aikans, Eik
wäistä taid' surma paikkans.

5. Koska wähängin woimans tule, Murhen
kolt haikian tule, Täs synnin suruises laros,
ja mailman pahas maros.

6. Jlo ei ole lapsudes, Waan suru murhe
kaswaes, Jlo ei kess ijäll työtä, waan mur-
hen kans on pahon työtä.

7. Jlo ei ole woimudes, Waan suru mur-
he eiäes, Tätä ei ole wanhudes, Waan mur-
he woiman puuttues.

8. Jlo on poies rauwennut, Ja peräti tyh-
jät lauwennut, Taudit kirut, wallan saawat.
Synnin myrcky kuollon haawat.

9. Murhen saatta juuri köyhys, Murhen
saatia wiheliäisy, Murhen juuret sairudet,
Murhen suuret ahneudet.

10. Murhet on joka ihmisell, Ensimmäiset ja
wiimeiset, Miehil waimoil, wanhoil nuoril,
Dreageil piikoil, pienil suuril.

11. Sillä täällä on ain suru hautan, Pal-
kar annetan wahwa lauta, Murhe ombi Jfall
äitil, pienil lapsil imewäisil.

12. Kuolema viimein ambulanss, Melahin ja korjapi puolens, Croitta toisen toiseftans, Miehen ja waimon Eohdastans.

13. Silloin meidän murhem loppu, Waan jälken iäneil tule hoppu Murhe on sit heidän leipäns, ja kuumat kynnelet särpimens.

14. Kylmä sydändä kandelemat Surun wirttä laulawat, Silmät myös wettä wuotawat, Sydämeft raskast huokawat.

15. Kuifuttawat kuin kurlinen, Eli lindu pieni mettinen, Huokawat itkein astudes, Maates nostes istudes.

16. Näitä Chrifte sinul walitan, Toppa nyt wirtteni lopetan, Eohdut HERRA JESU meitä Illä meit Eöhyä pois heitä.

17. O HERRA JESU lohduksajan Ja kaikest murhest wapahtaja, Meitä sinun Eöhyä lapsias, Ilon saat' Isä laupias.

18. Kusta Ejitost ain weisamme, Ja woiton wirttä keisamme, Isäll, Poiall, Hengell hyswäll, Koko Kolminaisudell Pyhäll, Amen.

Kolmas.

Shmisen elämän surkeudest, Kuollon istaudin korwudest, Mikoin mä lyhnest weisata, Ja tämän wirren keisata, O wieras kowa kuolema.

2. Silmät monen wettä wuotawat, Ja sydämel haikiast huokawat, O kuolema julmuusden yliken, Jol kärelet kaikkein pääligen, O wieras kowa kuolema.

3. Yhden sinä temmat tuonehan, Waan to-
nen jääpi huoleman, Kylmä sitt sydändä kane-
dele, Jotkun rauk wirtä laulele, O wieras ko-
wa kuolema.

4. Nappat myös pois wanhemmat, Ja
lapsel jäwät pienimmät, Jotk woi woi yhten
huuattawat, Ja suruisel sydämel huokawat, O
wieras kowa kuolema.

5. Sit kurtat tyhjä kuikkutellen, Käymät kuin
kurjet kuikkutellen, Ei turwa enä kuin linduisel,
Jotk lendämän lähte huomenehd, O wieras ko-
wa kuolema.

6. Kosk siis muut ilosa laulawat, Ja riemu
wirtä pauhawat, Silloin heit murhe murtele,
Ja suru sydämen rundele, O wieras re.

7. Lestain pääl moni hyppele, Ja orwoi
parloi lykkele, Jotk äitä pyytä suosjella, Kun
kana poikians warjella, O wieras re.

8. Tai toder kyll nähdän pikaiseld, Kuing
kuolem temma pois äkild Monen kuin aina kä-
keile, Monda muut elärens arwele, O wieras
kowa kuolema.

9. Waan alkäm me näihin suuttuko, Eik
uskost koston vuuttuko, Mut Christusen tur-
wakam, Ja hänen päällens luottakam, Häm
wieras kowa ol' kuolemal.

10. Sill hän meit syunnist puhdisti, Ja stan
taiwasen walmisti, Eiss olkam ensin murhesa,
Sitt saamme ilon Taiwasa, Kuung Jumal
meit auttakon.

W. E. JESUS armon aitta, 2c.

S Herra ole minulle kilpi, Josa ei ole mitin wilppi, Sun haldus isen annan Armos minulle kanna, Minun sielun tygös eki, Koska minä täällä lähden.

2. HERRA sinun kates, annan sielun täällä lähreis, Sinä joka mun päästit, Poikas kauttuolemast säästit, Minun 2c.

3. Tygös huudan taimas, Uuta minua waimas, Kost en woi nähd'eik' kuulla, Engä myös tygös tulla, Minun 2c.

4. Sun poikas mun osti, Ja ristiin ikens nosti, Hän tahto taik' sen kautta, Taiman ilon meit saatta, Minun 2c.

5. Senteähden HERRA sanon, Ja ero täällä anon, Uikan on minuld' kyl peitet, Waan en sinuld' pois heitet, Minun 2c.

6. Kuin kuolema tule sotaan, Ja näyttä meille otans; Uuta silloin HERRA Christe, Ja siidä häpästä päästä, Minun 2c.

7. Anna minun mennä rauhas, Ja lepos saada turpes, Ja sinne äänes kuulla, Koska sinä kistket tulla, Minun 2c.

8. Nostat kuollet työs, Minä olen tässä ilos, Gloon mengät te omaan, Minä otan teidän huomaa, Minun 2c.

9. Kunnia monin kerran, Undakat aina HERRAL, Pojal ja Pyhäl Hengel, Sekä sitte että

että ennen, Minun sielun työös ehi, Koska
minä täällä lähdän.

Viides.

Christe JESU aina mul armos laina, Syn-
dänmen vaina, Et woisin totta Ullhen
woitta synnit, an armos koita.

2. Nuta minua HERA Et pääsifin! kerran
Läpisen wirran, Sen syngiän kuohun, helwe-
tin pauhun, Jong kessel minä jouduin.

3. Kikoret suuret, Vanhat ja nuoret, Niin
myös ne tuoret, Joit tehnyt lienen Kaut pirun
juonen, Under ne Zumal mul suone.

4. Lunastaiani JESU, Sinä Holhojani wi-
su, Mä päldäni riisu Sinun ansios kaapu,
Suo armos apu, Pyhi pois sielustan kipu.

5. En yhtän löynny, Eng mailmas tienny,
Jost apu liene, Pais JESUS sinua, Toivon
ettes minua Huljä, fitti kiitän sinua.

6. Tahdon siis totta, Sun päälles luotta,
Ja toivoni liittä, Rukoilen növräst, Ettäs
minnust köyhäst, murhen pidäisit laupiaft.

7. HERAN suuri piina, Se Beri ihana,
Joka juori aina Meidän-syymme tähden, Kär-
sei kyll nähden, Sill viinall meit autuuri tehden.

8. O kuinga monda, kyll Beri suonda Ja
synnin juonda, Sinä JESU kärseit; Kowin
kyll wärisit, Kulkes on keihäll pistet.

9. Mut JESU tätä Ann mielesän pitä,
Kost kuoleman hätä, mun päälleni lange Ko-
win kyll tunge, Jekust minua ilon engä.

10. Ah

10. Ah HERRA hurstas, Holho minua tuskas,
Kaut sinun kunnias, Synnist meit estä,
Elämään päästä, Viinas kaut helvetistä.

11. Niin sanoit sinä, Ett pääsin minä, Wa-
pari sinä, Ett Werens woimal, Ja pinallans
kował, Synnist meit päästie irtal.

12. Väälisex iloit, Mahdan myös riennuit,
Eet synnit pois ott, Ja JESU Christe, Kuin
meit kaise, Synnist meit päästie itse.

13. O jos peljätänne, Meitä syndimme, Kyl
sammutanne, Christuren Beri, Joka hänest
eri, Jong caut saam autuden peri.

14. Jos tahdot käändä, Sydämen wäändä
Kuul HERRAN äändä, Waikk syndi on kanda
Raskas kuin sanda, Kyll JESUS ilon anda.

15. Kas tuhka ja mulda, Kuins kannat kul-
da, Et kärke tulda, lange kuin heinä, Ett
kärki enä, Maas mullax mätänet sinä.

16. Ah HERRA hurstas, Kuin olet Taimas
Minä suures waimas, Nyh huudan tygös, Au-
ta minua ylös, Wyhi pois syndini myös.

17. Mull olis wielä, Jos saisin elä, O JESU
täällä, Anon sis sulda, Ettes pois minulda
Ottais sinun sanas kulda.

18. Luojalle Isäll, JESUrel Pojal, Ja Wy-
häll Hengel, Olistys olkon, Kunnia tulkon,
Hän meitä aina myös kuulkon.

19. Jos wirteni päättän Ja toiwoni lii-
tän, Eng epäil mitän; Waikk et sinä luu-
le, Kyl Jumala tule, Ja viimein minun
aupeni tule.

20. Nyt Jesu tuulee ja läsnä olon, täst
hänet tuulee, Ylistys suuri, Yrjänäs juri,
Uuden sanokam vanha ja nuori.

Kuudes.

Jesuxen Christuxen Ylistys Wirsi.

W. I. Riitos olon sul Isä maan ja taiman, cc.

D Jesu Christ, mun lohdutuxen aino,
Sun armos minul Nimes tähden lai-
na, Et sinua woisii oikein ylistä, Muu
siihen auta, pyhit, walmista.

2. Sä olet Tähti jalo Jacobista, Sä Ku-
ningas siunattu Zionista, Sun Ylistyres om-
bi määrätöin, Waan minä ylistämän mah-
dotöin.

3. Sä auring olet, joka aina koitat, Udas-
min syynin syngeyden woitat, Ja kaikki säte-
hilläs wirwotat, Kuin Poikas Uskol tygöns
ottawat.

4. Sä Kuningas armost hywydest rikas,
Kunnias Nimi suuri on ja kirkas, Ah kuule
kõyhän nöyrä rukous, Ja ota korwijs kujan
huokaus.

5. O Herra joka näet minun hätän,
Sun haldus mä sielun' uskon jätän, Händ
auta, puhdist, wese, kaunist, ja Mersiamepes
nai ja walmista.

6. O Jesu Isäs, Kunnian kirkas Loisto!
Walollas sielun syngöys pois poista; Armos
ja woimas laina minulle, Et elää woisii suo-
sioj sinulle.

7. Toi

7. Toisin olin siis monast murhelinen, Kuing
el män sul osis otollinen, Waan ikesä ei hys
nää minusa, Siis ekin apu ainos sinusa.

8. Ah Jumala! sä taiman ja maan Luoja,
Ole mun sielun lohdotus ja suoja, Armahda
päällen, sill en apua; Taik turwa misän löyd
ja lepoa.

9. O siunattu sä siemen pyhä Isäst, Iha
naisin Kukkainen Paradisist, Engös me Lap
set Ewan pakenem, Kuin tunnem synnin my
taan waipunen.

10. Mä sinua siis nöyräst kiittä mahdan,
Etäs annoit rakkaudes taimast waahan. Si
nuus tänä wetä Luondoom ottamān, Ja
meit kuolemast jälleens woittaman.

11. Jong Nimes JEsus Christus rietä anda,
Etts woideld olet siir kuin meit paranda, O
petta, hallikee ja sowitta, Ja niin meil Luon
sturen toimitta.

12. Sinä olet sielun sulhainen jalo, Kirk
kambi kuin Aurin gon Kirkas walo, Sinus on
istuin korkein Jumalan, Kuin Engeleild myös
halull kähellan.

13. Ei kengän ol wiel sano ennättänyt, Kuing
Isä sinun liene synnyttänyt Jumaludensa rik
kaudesta, Pojapens ijankaikkijudesta.

14. Sä Neikvest Mariast Luondom ottan,
Tahdoit ja niin Lihasas edes tuotta Sen A
damis kadonnan elämän, JongS woitit jälleens
kähleist kuoleman.

15. Miehuden siis se pensas on; jos tuli,
Jumaluden palsa, eik sen muor kulu, Jong
kaut meit kuiwi puira tuorehix, Saata, ja
rakkaudes palawix.

16. Sä Aronin kulkostawainen sauma; Meit
jotka kuiwat ollet olem sauman, Jäll saa a
sinus hedelmöskewix, Nesteestäs tehden meit o
sallix.

17. Siis päälles kaiken toiwon, turwan pa
nen: O Jesu! sinud hädäs awun saanen, sil
sinä armon lähde wuotawa, Mull wirwotuxen
runsan tuottawa.

18. Salamon on sun kyllä tuta saanut, Ja
Wisaudes sinua! jullistanut. Dawid jo sinull
Kiitos, Psalmeisa, Myös weisaa kaunist, har
tas hengesä.

19. O sinä Wisauden lähde jalo! Juma
lan Walkeuden kirkas! walo! Sielutan ihes
ojot, kirkasta; Siis kuin sun Sanas sinun
todista.

20. Sinus Isä on, hywäl tuosiolla; Sun
myös ilos ihmisten kans on olla, Siis päälles
köyhän, kurjan armahda, Ja puolen armolli
sest kaahda.

21. Jumalisuus on aiwan waia minus, Kui
tengin pyydän! aina rippu sinus, Kuin olet
apu, autuus määrätöin, Eik minä heikko;
huono, telwotoin.

22. Siis sinä armon runsas lähde minus,
Alkene ja myös ulos muodat sinus, Niin mi
nun hywin käy, ja sydäimen Mä ilot har
rast tygös nostanen.

23. Oh anna minä kuitä lapsen iken kättö,
Bastahas, ettän armon mahdatti löntä, Syn-
dämen mieles jälken esentia, Kans kirit ja
min kuorman huojetina.

24. Oh opetta mua henges elämähän, Si-
nuli ja oman tahton kieldämähän. O JESU
ole minus wäkewä, Niin sinus olen ilon nä-
kewä.

25. O JESU anna minust kaikkil kauras
jääda! kuin minua sinust pyytä wäärään wies-
dä. Min ettän aina kunniat sinulle, Uhrasit
kai kuitä laimat minulle.

26. Mul Nimes, JESUS CHRISTUS, anna tus-
ta, Ja niinkuin Paimen minust waarin otta,
Ett kostupi viimein tulisit, Engelis joukkoon
Lammas huoneeseen.

27. Suo silloin nähda pyhät Kastroos siellä,
O Jumal! älä sitä minuld kiellä, Ett saisin
sinua kiittä illostest, Jo tääl ja siel sit ijan-
paikkisesti.

Seikkemäs.

W. K. JESUS kunnian kruunun kanda, ic.

JESU ilon, elämäni, JESUS minun kunnian,
Minun paras tawaran, Korwas
ota kunnan ääni, Koffa lajos kynnelden,
Engels HERA hruutelen.

2. Ihmitet muut rakastawat, Misä turhutt
maailma, Edestuopi kamala, Haluifessi noudat-
tawat Kulta, raha, kunnia; JESUS waan
mul tawara.

3. Uffo

3. Uskovaisten kaikkein pitiä, Murhen laivos
kärsiä, Kristi, pilkka, häviä. Kuiteng on mul
lo siitä, Että kaikki muutetaan, Gloon suuren
raivahan.

4. Baiikka vielä minua waino, Wieras
häily mailma, Satana myös kawala, Kuiteng
olet JESU aino, Minun sielun lohutus: Pois
siis waikia walitus.

5. Tykönäs o JESU rakas, Taidan olla
turwasa, Lemos suures ilosa, Upu olet joka-
paikas; En siis surmaa kuoleman, Pelkä sul-
mut satanan.

6. Wuodatella kynneleitä, Saamme täällä
yhdäisest, Murhetti myös sydämeist, Kuiteng
lohdutta se meitä, Ett ne ovat luetut, Keiliin
HERran korjatut.

7. Uucuas siis kuin HERaan luotta, Häll
on ilo suuri tääl, Suuremb vielä taiwan pääl;
HERra hänel awun tuotta, Elämäs ja kuole-
mas, Wierahas ja Isän maas.

8. Ja kuin wihdoin viimein tule Hetki ko-
wa kuoleman, Minua täälä ottamaan, Sies-
kin huuto silloin kuule, Wahwist, auta iloi-
sest, Poles nukka sydämell.

Rahdekas.

W. E. Nyt päivä edes kulun on ic.

W null JESU puhdas sydän luo, Sio-
nun Henges walo minul suo, Pois-
minust synnit ahdistas; Mus istade-
sas wahwista.

2. Sun etees oven awajan, Käy tygön,
sinua halajan, Boimallas tähtä sydämen,
Mua kiinit siihen yhtehen.

3. Ett Nimes siurta kunnia, Woin edesaut-
ta, Jumala Minun sielun synnin wiivist pääst,
Ja kowas kuollon häädäs sääst.

4. Mun kangan set'o sedasa, Mua wahwist
uffos, toiwosa, Mul lisä hywä kärsimys, | Pois
poista wastoinkäymisys.

5. Mut unhotaisin turhuden, Pyrkisin perän
auuuden, Ja wiimeiseldä iaiwahas, Ka-
hella saisin Kunnias.

